

Kurpińskiego Karola

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Służew

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1954

Opis

Karol Kazimierz Kurpiński (1785-1857) - kompozytor, dyrygent, również pedagog. Pochodził z wielkopolskich Włoszakowic. Nie ukończył żadnych szkół - pierwszych lekcji muzyki udzielał mu ojciec a w 1797 roku wyjechał do wuja będącego proboszczem w Sarnowie pod Rawiczem, który zatrudnił go jako organistę. Po trzech latach został skrzypkiem w jednej z kapel dworskich we Lwowie, gdzie zapoznał się z utworami scenicznymi. W 1810 roku przyjechał do Warszawy. Zaczynał jako skrzypek, dość szybko zaproponowano mu dyrygowanie orkiestrą Teatru Narodowego. Za zgodą Wojciecha Bogusławskiego a wspólnie z Józefem Elsnerem zreformował scenę narodową, poszerzając orkiestrę, dobierając profesjonalistów do chóru, zatrudniając solistów a przede wszystkim prowadząc ich systematyczne szkolenia muzyczne. Uczył m.in. w Szkole Dramatycznej, w 1819 roku został nadwornym kapelmistrzem cara Aleksandra I. Rok później założył pierwsze polskie czasopismo muzyczne - "Tygodnik Muzyczny". Od 1824 roku pełnił obowiązki dyrektora Opery Warszawskiej. Zaprezentował wówczas publiczności dzieła Wolfganga Amadeusza Mozarta, Gioacchino Rossiniego a także Gaetano Donizettiego. Sam już od wielu lat komponował opery (m.in. "Pałac Lucycpera", "Jadwiga Królowa Polska", "Zabobon, czyli Krakowiacy i Górale"), utwory orkiestrowe ("Bitwa pod Możejkiem. Wielka symfonia bitwę wyobrażającą"), liczne utwory kameralne i fortepianowe, ponadto pieśni patriotyczne ("Warszawianka", "Mazur Chłopickiego") i religijne ("Hymn do Boga o zachowanie wolności", "Zdrowaś Maryjo"). Po upadku powstania listopadowego szkoły, w których uczył zostały zamknięte a działalność artystyczna teatru bardzo ograniczona. Popadł wówczas w depresję i w 1840 roku zmuszony był ustąpić ze stanowiska. Zamieszkał wówczas poza granicami miasta, niedaleko rogatek wolskich. Na kilka lat przed śmiercią powrócił jednak do stolicy i zamieszkał w domu przy ul. Żelaznej (dziś nr 91), gdzie zmarł po długiej i ciężkiej chorobie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 158, rząd III, miejsce 18. Grobowiec zaprojektował Leon Myszkowski.

Upamiętnienia:

ul. Żelazna 91 - frontowa ściana budynku w którym zmarł - tablica z piaskowca (wmurowanie - rok 1957).

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1954.04.20. 1950.03.25 - 1954.05.20 nazywała się Jaskółcza.
